

Odbor za pravna pitanja
Predsjednica

6.12.2018

gđa Adina-Ioana Vălean
Predsjednica
Odbor za okoliš, javno zdravlje i sigurnost hrane
BRUXELLES

Predmet: Mišljenje o pravnoj osnovi Prijedloga uredbe o transparentnosti i održivosti EU-ove procjene rizika u prehrambenom lancu (COM(2018)0179 – C8-0144/2018 – 2018/0088(COD))

Poštovana gđo predsjednice

U pismu od 19. studenog 2018. u skladu s člankom 39. stavkom 2. Poslovnika zatražili ste da Odbor za pravna pitanja razmotri valjanost i primjerenost pravne osnove dotičnog prijedloga Komisije.

Odbor je razmotrio gore navedeno pitanje na svojoj sjednici održanoj 6. prosinca 2018.

I – Kontekst

Cilj je prijedloga izmijeniti Uredbu o općim propisima o hrani¹ i osam povezanih zakonodavnih akata² kada je riječ o procjeni rizika u prehrambenom lancu.

Prijedlog Komisije temelji se na članku 43. Ugovora o funkcioniranju Europske unije (UFEU) o poljoprivredi, na članku 114. UFEU-a o usklađivanju na unutarnjem tržištu i na članku 168. stavku 4. o javnom zdravlju.

Izmjenom koju je podnio odbor ENVI nastoji se pravnoj osnovi dodati članak 192. stavak 1. UFEU-a.

¹ Uredba (EZ) br. 178/2002 Europskog parlamenta i Vijeća od 28. siječnja 2002. o utvrđivanju općih načela i uvjeta zakona o hrani, osnivanju Europske agencije za sigurnost hrane te utvrđivanju postupaka u područjima sigurnosti hrane (SL L 31, 1.2.2002., str. 1.).

² Vidi bilješku 8 u Mišljenju Pravne službe za popis punih naslova i upućivanja na te akte.

II. – Relevantni članci Ugovora

Sljedeći članci UFEU-a predstavljani su kao pravna osnova u prijedlogu Komisije (dodaje se isticanje):

Članak 43. UFEU-a, o poljoprivredi i ribarstvu, glasi:

Članak 43. (bivši članak 37. UEZ-a)

1. Komisija podnosi prijedloge za razradu i provedbu zajedničke poljoprivredne politike, uključujući i prijedloge za zamjenu nacionalnih organizacija jednim od oblika zajedničke organizacije predviđenih u članku 40. stavku 1., kao i prijedloge za provedbu mjera поблише određenih ovom glavom.

U tim se prijedlozima vodi računa o međuovisnosti poljoprivrednih pitanja navedenih u ovoj glavi.

2. Europski parlament i Vijeće, odlučujući u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom i nakon savjetovanja s Gospodarskim i socijalnim odborom, uspostavljaju zajedničku organizaciju poljoprivrednih tržišta predviđenu u članku 40. stavku 1. te utvrđuju ostale odredbe potrebne za provođenje ciljeva zajedničke poljoprivredne politike i zajedničke ribarstvene politike.

3. Vijeće na prijedlog Komisije usvaja mjere o utvrđivanju cijena, nameta, potpora i količinskih ograničenja te o utvrđivanju i raspodjeli mogućnosti ribolova.

[...]

Članak 114. UFEU-a, o usklađivanju na unutarnjem tržištu, glasi:

Članak 114. (bivši članak 95. UEZ-a)

1. Osim ako je Ugovorima drukčije predviđeno, sljedeće se odredbe primjenjuju za ostvarivanje ciljeva određenih člankom 26. Europski parlament i Vijeće, odlučujući u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom i nakon savjetovanja s Gospodarskim i socijalnim odborom, usvajaju mjere za usklađivanje odredaba zakona ili drugih propisa u državama članicama, čiji je cilj uspostava i funkcioniranje unutarnjeg tržišta.

[...]

3. Komisija će u svojim prijedlozima predviđenima u stavku 1. o zdravlju, sigurnosti, zaštiti okoliša i zaštiti potrošača polaziti od visoke razine zaštite,

posebice vodeći računa o svakom novom razvoju utemeljenom na znanstvenim činjenicama. U okviru svojih ovlasti Europski parlament i Vijeće također će težiti ostvarivanju tog cilja.

4. Ako nakon što su Europski parlament i Vijeće, Vijeće ili Komisija usvojili neku mjeru za usklađivanje, država članica smatra da treba zadržati nacionalne odredbe na osnovi važnih potreba iz članka 36. ili u vezi sa zaštitom okoliša ili radnom okolinom, ona o tim odredbama i o razlozima njihova zadržavanja obavješćuje Komisiju.

5. Nadalje, ne dovodeći u pitanje stavak 4., ako neka država članica, nakon što su Europski parlament i Vijeće, Vijeće ili Komisija usvojili neku mjeru za usklađivanje, smatra potrebnim uvesti nacionalne odredbe koje se temelje na novim znanstvenim dokazima u vezi sa zaštitom okoliša ili radnom okolinom zbog problema specifičnog za tu državu članicu koji se pojavio nakon usvajanja mjere za usklađivanje, ona o predviđenim odredbama i o razlozima za njihovo uvođenje obavješćuje Komisiju.

6. Komisija u roku od šest mjeseci od obavijesti iz stavaka 4. i 5. odobrava ili odbija nacionalne odredbe nakon što je provjerila jesu li one sredstvo proizvoljne diskriminacije ili prikrivenog ograničenja trgovine među državama članicama te stvaraju li prepreku funkcioniranju unutarnjeg tržišta.

Ako Komisija ne donese odluku u tom roku, smatra se da su nacionalne odredbe iz stavaka 4. i 5. odobrene.

U slučaju kada je to opravdano složenošću materije, a ne postoji opasnost za zdravlje ljudi, Komisija može obavijestiti dotičnu državu članicu da se rok iz ovog stavka može produljiti za daljnje razdoblje od najviše šest mjeseci.

7. U slučaju kada je državi članici na temelju stavka 6. odobreno zadržati ili uvesti nacionalne odredbe kojima se odstupa od mjere za usklađivanje, Komisija odmah razmatra je li potrebno predložiti prilagođavanje te mjere.

Članak 168. stavak 4. točka (b) UFEU-a, o javnom zdravlju, glasi:

Članak 168.

(bivši članak 152. UEZ-a)

1. U utvrđivanju i provedbi svih politika i aktivnosti Unije, osigurava se visok stupanj zaštite zdravlja ljudi.

[...]

4. Odstupajući od članka 2. stavka 5. i članka 6. točke (a) i u skladu s člankom 4. stavkom 2. točkom (k), Europski parlament i Vijeće, odlučujući u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom i nakon savjetovanja s Gospodarskim i socijalnim odborom te Odborom regija, doprinose

ostvarivanju ciljeva iz ovog članka u svrhu rješavanja zajedničkih sigurnosnih problema usvajanjem:

(a) mjera kojima se utvrđuju visoki standardi kvalitete i sigurnosti organa i tvari ljudskog podrijetla, krvi i proizvoda od krvi; navedene mjere ne sprečavaju nijednu državu članicu da zadrži ili uvede strože zaštitne mjere;

(b) mjera u veterinarskom i fitosanitarnom području, kojima je neposredni cilj zaštita javnog zdravlja;

(c) mjera kojima se utvrđuju visoki standardi kvalitete i sigurnosti uporabe lijekova i medicinskih proizvoda.

[...]

Članak 192. stavak 1. UFEU-a, o okolišu, za koji je predloženo da se doda pravnoj osnovi, glasi:

Članak 192.

(bivši članak 175. UEZ-a)

1. Europski parlament i Vijeće, odlučujući u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom i nakon savjetovanja s Gospodarskim i socijalnim odborom te Odborom regija, odlučuju o aktivnostima koje Unija poduzima radi ostvarivanja ciljeva iz članka 191.

[...]

Članak 191. UFEU-a glasi:

Članak 191.

(bivši članak 174. UEZ-a)

1. Politika Unije u području okoliša doprinosi ostvarivanju sljedećih ciljeva:

- očuvanju, zaštiti i poboljšanju kvalitete okoliša,*
- zaštiti ljudskog zdravlja,*
- razboritom i racionalnom korištenju prirodnih bogatstava,*
- promicanju mjera na međunarodnoj razini za rješavanje regionalnih, odnosno svjetskih problema okoliša, a osobito borbi protiv klimatskih promjena.*

[...]

Članak 193. UFEU-a glasi:

Članak 193.
(bivši članak 176. UEZ-a)

Zaštitne mjere usvojene u skladu s člankom 192. ne sprečavaju ni jednu državu članicu da zadrži ili uvede strože zaštitne mjere. Te mjere moraju biti u skladu s Ugovorima. Komisiju se obavješćuje o tim mjerama.

Članak 207. UFEU-a, o zajedničkoj trgovinskoj politici, koji je dio pravne osnove izvorne Uredbe o općim propisima o hrani, glasi:

Članak 207.
(bivši članak 133. UEZ-a)

1. Zajednička trgovinska politika temelji se na jedinstvenim načelima, osobito u odnosu na promjene carinskih stopa, sklapanje carinskih i trgovinskih sporazuma o trgovini robom i uslugama te komercijalne aspekte intelektualnog vlasništva, izravna strana ulaganja i postizanje ujednačenosti mjera liberalizacije, izvoznu politiku i mjere za zaštitu trgovine poput onih koje se poduzimaju u slučaju dampainga ili subvencija. Zajednička trgovinska politika vodi se u kontekstu načela i ciljeva vanjskog djelovanja Unije.

2. Europski parlament i Vijeće, odlučujući uredbama u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom, usvajaju mjere kojima se utvrđuje okvir za provedbu zajedničke trgovinske politike.

[...]

III. – Sudska praksa o pravnoj osnovi

Ustaljena je sudska praksa Suda Europske unije da „odabir pravne osnove za mjere Zajednice mora počivati na objektivnim čimbenicima podložnima sudskom preispitivanju, koji posebno uključuju cilj i sadržaj mjere”¹. Stoga odabir neodgovarajuće pravne osnove može poslužiti kao opravdanje za poništenje predmetnog akta.

Iako odabir pravne osnove u načelu ne bi trebao ovisiti o pravnoj osnovi odabranoj za prijašnje zakonodavne akte, prema ustaljenoj sudskoj praksi, pravna osnova mjere mora se odrediti uzimajući u obzir njezin cilj i sadržaj, a ne pravnu osnovu korištenu za donošenje drugih mjera EU-a koje bi u određenim slučajevima mogle imati slična obilježja. Međutim, ako je zakonodavni akt oblikovan samo kao dopuna ili ispravak drugog zakonodavnog akta, bez izmjene njegovog izvornog cilja, zakonodavac EU-a u potpunosti ima pravo utemeljiti taj

¹ Predmet C-45/86, *Komisija protiv Vijeća* (opće carinske povlastice) [1987.] Zbornik sudske prakse 1439, st. 5; predmet C-440/05, *Komisija protiv Vijeća* [2007.] Zbornik sudske prakse I-9097.; predmet C-411/06 *Komisija / Parlament i Vijeće* [2009.] ECR I-7585.

akt na pravnoj osnovi prvog zakonodavnog akta.¹

Kada je riječ o višestrukoj osnovi, potrebno je ustanoviti ima li prijedlog:

1. višestruku svrhu ili nekoliko komponenata, pri čemu je jednu od njih moguće odrediti kao glavnu ili prevladavajuću svrhu ili komponentu, dok su druge sporedne; ili
2. istodobno nekoliko svrha ili komponenti koje su nerazdvojivo povezane, a da ni jedna od njih nije sekundarna, odnosno neizravna u odnosu na drugu.

Prema sudskoj praksi Suda, u prvom se slučaju akt mora temeljiti na jednoj pravnoj osnovi, odnosno onoj koju zahtijeva glavna ili prevladavajuća svrha ili komponenta, a u drugom će se slučaju akt morati temeljiti na više odgovarajućih pravnih osnova.²

IV - Cilj i sadržaj predložene uredbe

Glavni je cilj prijedloga povećanje transparentnosti studija koje se upotrebljavaju u procjeni rizika u prehrambenom lancu i rješavanje potražnje društva za transparentnijim i neovisnijim procesom procjene rizika i djelotvornijim obavješćivanjem o riziku. Jačanjem upravljanja Europske agencije za sigurnost hrane (EFSA) i povećanjem održivosti procjene rizika, nastoji se osigurati da EFSA i dalje ima ključnu ulogu u EU-ovu sustavu sigurnosti hrane i da pridonosi zdravlju i dobrobiti građana Unije te inovativnoj i konkurentnoj poljoprivredno-prehrambenoj industriji Unije.

Prijedlogom se točnije nastoji zajamčiti veća pouzdanost, objektivnost i neovisnost studija koje EFSA upotrebljava u svojoj procjeni rizika, osobito u kontekstu zahtjeva za odobrenje. U tom cilju, prijedlogom se nastoji poboljšati upravljanje i ojačati znanstvena suradnja država članica i njihovo sudjelovanje u EFSA-i, nadalje nastoji se osnažiti sposobnost EFSA-e da u različitim područjima rada zadrži visoku razinu znanstvene stručnosti, osobito njezin potencijal da privuče vrhunske znanstvenike u svoje znanstvene panele u svojstvu članova te razviti sveobuhvatnu i učinkovitu strategiju obavješćivanja o riziku, koja tijekom cijelog postupka analize rizika uključuje Komisiju, države članice i EFSA-u.

Prijedlog se sastoji od 40 uvodnih izjava i 11 članaka. Članak 1. uključuje izmjene Uredbe o općim propisima o hrani kojima se uvodi 18 novih članaka o obavješćivanju o rizicima, pitanjima o upravljanju EFSA-e, registru studija, savjetovanju s trećim stranama, kontroli, verifikacijskim studijama, povjerljivosti, zaštiti podataka i dodjeljivanju ovlasti za usvajanja delegiranih akata o uspostavi općeg plana obavješćivanja o riziku o pitanjima u vezi s poljoprivredno-prehrambenim lancem. Članci od 2. do 9. uključuju manje izmjene koje se odnose na drugih osam zakonodavnih akata, prvenstveno u pogledu transparentnosti i povjerljivosti. Naposljetku, člancima 10. i 11. određuju se prijelazne mjere i datum stupanja na snagu.

Konačno izvješće o spisu usvojeno u ENVI-u sadrži 131 izmjenu, ali, izuzevši izmjenu kojom se nastoji izmijeniti pravna osnova, tim se izmjenama ne mijenja suština cilja i sadržaja prijedloga Komisije.

¹ Vidi presudu od 21. lipnja 2018., *Poljska protiv Parlamenta i Vijeća*, C-5/16, EU:C:2018:483, str. 49., str. 69. i navedenu sudsku praksu.

² Vidi prethodno spomenuti predmet C-411/06, stavke 46. i 47.

V. – Utvrđivanje odgovarajuće pravne osnove

Prvo je potrebno napomenuti da se Uredba o općim propisima o hrani koja se sada izmjenjuje temeljila na tri pravne osnove koje je Komisija iznijela u prijedlogu, kao i na članku 133. UEZ-a o zajedničkoj trgovinskoj politici (sada članak 207. UFEU-a). Međutim, Komisija nije uključila članak 207. UFEU-a u prijedlog, što je, čini se, točno jer se prijedlog ne odnosi na zajedničku trgovinsku politiku¹.

Pravna služba pružila je ovaj koristan pregled pravnih osnova svih devet zakonodavnih akata obuhvaćenih prijedlogom²:

Uredba o općim propisima o hrani	članci 37., 95., 133. i 152. stavak 4. točka (b) UEZ-a
Direktiva 2001/18	članak 95. UEZ-a
Uredba 1829/2003	članci 37., 95., i 152. stavak 4. točka (b) UEZ-a
Uredba 1831/2003	članci 37. i 152. stavak 4. točka (b) UEZ-a
Uredba 2065/2003	članak 95. UEZ-a
Uredba 1935/2004	članak 95. UEZ-a
Uredba 1331/2008	članak 95. UEZ-a
Uredba 1107/2009	članak 37. stavak 2., članak 95. i članak 152. stavak 4. točka (b) UEZ-a
Uredba 2015/2283	članak 114. UFEU-a

Prvo se može zaključiti da su svi akti za koje se predlažu izmjene utemeljeni na jednoj pravnoj osnovi ili kombinaciji njih iz prijedloga Komisije. Međutim, Uredba 1107/2009 djelomično se temelji na članku 43. stavku 2. UFEU-a (bivši članak 37. UEZ-a), koji je operativni stavak s upućivanjem na redovni zakonodavni postupak.

S obzirom na to da, u skladu s prethodno navedenom sudskom praksom, ako je zakonodavni akt oblikovan samo kao dopuna ili ispravak drugog zakonodavnog akta, bez izmjene njegovog izvornog cilja, zakonodavac EU-a u potpunosti ima pravo utemeljiti taj akt na pravnoj osnovi prvog zakonodavnog akta, može se zaključiti da je Komisija ispravno uključila tri relevantna članka u pravnu osnovu, posebno uzimajući u obzir se prijedlogom ne nastoje izmijeniti izvorni ciljevi izmijenjenih akata, već samo ojačati njihovi određeni ograničeni aspekti.

U skladu s člankom 1. Uredbe o općim propisima o hrani, o njezinom cilju i području primjene, njome se predviđa osnova za osiguranje visoke razine zaštite zdravlja ljudi i

¹ U Izvješću ENVI-a uvodi se nova uvoda izjava 4.a u kojoj se neizravno osvrće na zajedničku trgovinsku politiku: „Pri potpisivanju trgovinskih sporazuma Unija treba osigurati da se zakonodavstvom o hrani u partnerskim trećim zemljama nudi u najmanju ruku zaštita jednaka zaštiti u pogledu sigurnosti hrane propisana zakonodavstvom Unije, kako bi se osigurala sigurnost potrošača i izbjegle nejednakosti u području tržišnog natjecanja s europskim proizvodima.”

² Vidi Mišljenje Pravne službe, SJ-0333/18, točka 15.

interesa potrošača u vezi s hranom, osiguravajući pritom učinkovito funkcioniranje unutarnjeg tržišta. Njome se uspostavljaju osnovna načela i zadaće, sredstva za stvaranje jake znanstvene osnove, učinkoviti organizacijski mehanizmi i postupci koji podupiru donošenje odluka u vezi sa zdravstvenom ispravnošću hrane i hrane za životinje.

Trenutnim se prijedlogom ni na koji način ne mijenjaju ciljevi te Uredbe, već mu je cilj ojačati njezine određene aspekte, posebno u vezi s transparentnošću procjene rizika i određenih aspekata upravljanja EFSA-e, tijela koje je također uspostavljeno na temelju Uredbe o općim propisima o hrani. Preostalih osam zakonodavnih akata prvenstveno se mijenja samo u pogledu transparentnosti i aspekata povjerljivosti, dok te izmjene ne utječu na njihove izvorne ciljeve. Prijedlog Komisije stoga bi se ispravno mogao temeljiti na pravnoj osnovi izvornih akata, odnosno na tri članka koja je izdvojila Komisija, kako je prethodno prikazano u tablici.

Pitanje koje se postavlja je trebaju li sva tri navedena članka biti uključena u pravnu osnovu ili bi u nju bilo dovoljno uključiti samo jedan ili dva članka.

Kao što Pravna služba ističe, članak 114. UFEU-a (prijašnji članak 95. UEZ-a) već je pravna osnova za sve osim jednog izmijenjenog akta i s obzirom na to da je cilj prijedloga jačanje postupovnog okvira i transparentnost postupaka izdavanja odobrenja, moglo bi se reći da je njegova glavna svrha osigurati ispravno funkcioniranje unutarnjeg tržišta i stoga bi, u načelu, pozivanje na članak 114. UFEU-a kao pravne osnove bilo dovoljno.¹

Stoga je, u skladu s prethodno navedenom sudskom praksom, potrebno utvrditi predstavljaju li ti aspekti unutarnjeg tržišta glavnu ili prevladavajuću svrhu ili komponentu, dok su poljoprivreda i ribarstvo iz članka 43. UFEU-a i javno zdravlje iz članka 168. stavka 4. UFEU-a samo sporedni, ili su sva tri cilja ili komponente jednako važni i neodvojivo povezani te niti jedan nije sporedan i neizravan u odnosu na druge.

Budući da se Uredbom o općim propisima o hrani utvrđuju opća načela i zahtjevi propisa o hrani te uspostavlja EFSA kao nadležno tijelo Unije za pitanja sigurnosti hrane i hrane za životinje, uspostava zajedničke organizacije poljoprivrednih tržišta i zajedničke ribarstvene i zajedničke poljoprivredne politike (članak 43. stavak 2. UFEU-a) te mjera u veterinarskom i fitosanitarnom području, kojima je neposredni cilj zaštita javnog zdravlja (članak 168. stavak 4. točka (b) UFEU-a) ne mogu se smatrati sekundarnima ili neizravno povezanim s općim ciljem unutarnjeg tržišta, već jednako važnima i neodvojivo povezanim s tim ciljem.

Stoga se članke 43. stavak 2. i 168. stavak 4. UFEU-a mora pridružiti članku 114. UFEU-a kao pravnu osnovu prijedloga.

Naposljetku, preostaje pitanje treba li se članak 192. stavak 1. UFEU-a dodati pravnoj osnovi.

Izmjena koja je usvojena u odboru ENVI i kojoj je cilj taj članak o okolišu dodati pravnoj osnovi obrazložena je na sljedeći način: „*Odobrenje za uzgoj ili stavljanje u promet genetski modificiranih organizama, biljaka ili životinja kao i odobrenje aktivnih tvari pesticida ima znatan utjecaj na prirodni okoliš i na zdravlje ljudi; zaštita zdravlja ljudi dio je politike zaštite okoliša EU-a.*”

¹ Idem, točka 18.

Iako je iz Ugovora jasno da politika Unije o okolišu doprinosi ostvarivanju cilja zaštite zdravlja ljudi, zaštita okoliša nije primarni cilj i sadržaj prijedloga. Kako je prethodno navedeno, ciljem i sadržajem prijedloga radije se trebaju smatrati poljoprivreda/ribarstvo i aspekti javnog zdravlja u postupcima izdavanja odobrenja na jedinstvenom tržištu.

Nadalje, člankom 114. stavkom 3. UFEU-a već se od Parlamenta, Vijeća i Komisije traži da, u okviru svojih ovlasti, u pitanjima o zaštiti okoliša polaze od visoke razine zaštite, u svim mjerama za usklađivanje odredbi čiji je cilj uspostava i funkcioniranje unutarnjeg tržišta, posebice vodeći računa o svakom novom razvoju utemeljenom na znanstvenim činjenicama.

Naposljetku, kao što je istaknula i Pravna služba, u svakom slučaju postoje različiti pravni sustavi mjerodavni u okviru članaka 114. i 192. UFEU-a, a koji se tiču mogućnosti država članica da donesu strože nacionalne mjere.¹ Dok je iz članka 193. UFEU-a jasno da zaštitne mjere usvojene na temelju članka 192. UFEU-a ne sprečavaju niti jednu državu članicu da zadrži ili uvede strože zaštitne mjere, članak 114. UFEU-a uključuje sustav provjere za uvedene nacionalne mjere prema kojem Komisija ima važnu ulogu u provjeravanju jesu li te nacionalne mjere sredstvo proizvoljne diskriminacije ili prikrivenog ograničenja trgovine među državama članicama te stvaraju li prepreku funkcioniranju unutarnjeg tržišta. Ta su dva pravna sustava međusobno nespojiva.

Članak 192. stavak 1. UFEU-a stoga se ne može dodati pravnoj osnovi prijedloga.

VI – Zaključak i preporuka

U svjetlu gore iznesene analize, članci 43. stavak 2., 114. i 168. stavak 4. točka (b) UFEU-a predstavljaju odgovarajuću pravnu osnovu za donošenje Prijedloga.

U skladu s navedenim, na svojoj je sjednici od 6. prosinca 2018. Odbor za pravna pitanja odlučio, s 10 glasova za, 0 protiv i 7 suzdržanih², preporučiti Odboru za okoliš, javno zdravlje i sigurnost hrane da ne uključi članak 192. stavak 1. UFEU-a kao dodatnu pravnu osnovu u vezi s tim postupkom.

¹ Vidi Mišljenje Pravne službe, SJ-0333/18, točka 24.

² Na konačnom glasovanju nazočni su bili: Pavel Svoboda (predsjednik), Jean-Marie Cavada, Mady Delvaux (potpredsjednici), Axel Voss (izvjestitelj za mišljenje), Max Andersson, Joëlle Bergeron, Geoffroy Didier, Angel Dzhambazki, Rosa Estaràs Ferragut, Mary Honeyball, Ana Miranda, Julia Reda, Evelyn Regner, Jens Rohde, Virginie Rozière, Tiemo Wölken, Georges Bach, Philippe Loiseau, (u ime Marie-Christine Boutonnet u skladu s člankom 200. stavkom 2.).

S poštovanjem,

Pavel Svoboda